

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/60/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5417202995
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5417202995.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyně: D. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. X proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 513,96 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, č.k. 10Csp/35/2017-55 zo dňa 20. 12. 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 513,96 eur s príslušenstvom, **p o t v r d z u j e**.

Vo zvyšnej časti (výroky II., III.) odvolaním nenapadnutej **p o n e c h a l** rozsudok nedotknutý.

Žalobkyňa **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Dolný Kubín uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 513,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z tejto sumy od 07. 09. 2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Výrok o uložení povinnosti zaplatiť žalovanú sumu zdôvodnil súd s poukazom na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (§ 9), ako aj smernicu 2008/48/ES, resp. ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá však podľa obsahu bola bežnou úverovou zmluvou uzatvorenou v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. (jednalo sa o jednorazové poskytnutie finančných prostriedkov). Pri posudzovaní zmluvy súd zistil, že nie je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s rozčlenením na tieto jednotlivé čiastky, a preto je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z. z. Takýto výklad hodnotil aj vzhľadom na ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, pričom dospel k záveru, že vnútroštátne právo má v tomto prípade prednosť, povinnosť odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva (rozsudok Adeneler C-212/04). Súd prvej inštancie poukázal aj na doterajšiu súdnu prax všeobecných súdov. Tiež uviedol, že zmluva neobsahuje uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a chýba aj vymedzenie konečnej splatnosti úveru. Skonštatoval, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a pokiaľ boli poskytnuté finančné prostriedky nad poskytnutý úver žalovanému, tento je povinný ich v zmysle ustanovení o bezdôvodnom obohatení vydať. O trovách konania rozhodol súd podľa § 262 CSP

v spojení s § 255 ods. 2 CSP a žiadnej zo strán právo na náhradu nepriznal vzhľadom na pomerný úspech v konaní. Vo zvyšnej časti, keď žalobca žiadal osobitne určiť, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, žalobu zamietol s poukazom na ust. § 137 písm. c/ CSP z dôvodu, že na takomto určení nie je daný naliehavý právny záujem.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie žalovaný. Napadol výrok, ktorým bol zaviazaný k povinnosti zaplatiť sumu 513,96 eur s príslušenstvom. Ako odvolacie dôvody poukázal na ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ CSP, v zmysle ktorých súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože súd rozhodol na základe nepríslušnej právnej normy. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý výrok zmenil a aj v tejto časti žalobu zamietol, resp. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie. V odôvodnení odvolania vyslovil názor, že ani smernica ES 2008/48, ani vnútroštátne právo nezakotvujú právo na rozpis splátky v zmluve. Spotrebiteľ má právo vyžiadať si tzv. amortizačnú tabuľku. Súd prvej inštancie nesprávne vyložil smernicu Súdneho dvora EÚ, ktorý by asi postupoval nelogicky, ak by na jednej strane dospel k záveru, že ustanovenie uvedenej smernice sa má vykladať určitým spôsobom (pričom tak odpovedal na prejudiciálnu otázku slovenského súdu) a súčasne by jeho výklad bol prakticky nerealizovateľný. Súdny dvor EÚ nepodáva výklad k hypotetickým otázkam a ani nezaujíma hypotetické, akademické, či dokonca nepoužiteľné závery v rozsudkoch. Súdny dvor EÚ vymedzil hranicu povinností eurokonformného výkladu ako hranicu contra legem. ňou určil, kedy nepriamy účinok neprichádza do úvahy. Je však dôležité povedať, že contra legem nie je totožné s contra verba legis, kedy v rámci možných výkladových metód sa hľadá a prijíma taký výklad, ktorý umožňuje uplatnenie nepriameho účinku pri zachovaní účelu zákona a slov zákona „ustupujú“ do úzadia. Súd prvej inštancie prijal výklad, ktorý odporuje smernici a jej porušeniu. V ďalšom tiež namietal, že závery súdu išli nad rámec skutkových tvrdení žalobcu, ktorý netvrdil, že uzavretá zmluva neobsahuje predpoklady, z ktorých sa vychádzalo pri výpočte RPMN.

3. K podanému odvolaniu sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že odvolanie žalovaného je prejavom jeho odbornej starostlivosti a prístupu k spotrebiteľom a ich ochrane pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a nekalými praktikami. K veci samotnej uviedla, že súd správne posúdil vec, zohľadnil európske právo na ochranu spotrebiteľa a správne interpretoval ustanovenia o neprijateľných zmluvných podmienkach. Rovnako správne posúdil aspekty hrubej nerovnováhy v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a z týchto vyvodil správny záver v zmysle čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Rozhodnutie tak považuje za správne a zákonné, napíňajúce európske právo na ochranu spotrebiteľa. Je nepochybné, že uzatvorená zmluva o úvere bola štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou a nutné bolo aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách uvedené v § 52 a nasl. Zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., pričom slovenský právny poriadok definuje v porovnaní so smernicou Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách a o spotrebiteľskom úvere precíznejšie a širšie podmienky, ktoré musí spĺňať zmluva tak, aby nebola postihnutá sankciou spočívajúcou v tom, že bude úver z nej vyplývajúci, posudzovaný a kvalifikovaný ako úver poskytnutý bez úrokov a bez poplatkov. Z § 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že pri stanovení výšky mesačnej splátky má dodávateľ v úverovej zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelené), pričom za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov. Tiež v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zákona je potrebné presne stanoviť termín konečnej splatnosti úveru. Počet a výška splátok úveru je samostatnou zmluvnou náležitosťou, ktorú nemožno stotožňovať s chýbajúcim údajom o konečnej splatnosti úveru. Žiadala, aby odvolací súd napadnutý výrok rozsudku ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379 až § 381 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok vo výroku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť sumu 513,96 eur s príslušenstvom, podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. V zvyšnej časti odvolaním nenapadnutej ponechal rozsudok súdu nedotknutý.

5. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

6. Je potrebné uviesť, že v obdobnom prípade v dohode o poskytnutí služieb uzatváraanej žalovaným bola vyslovená neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Za neprijateľnú považuje súd aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančných záväzkov spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Odplata podľa dohody o poskytnutí služieb nebola zahrnutá do celkových nákladov, čo následne spôsobuje následky popísané súdom prvej inštancie o tom, že spotrebiteľ bol takýmto spôsobom zavádzaný a už aj z tohto samotného by mal úver hodnotiť ako bezúročný a bez poplatkov. Odvolací súd sa však stotožnil aj s ďalšími tvrdeniami súdu prvej inštancie, v zmysle ktorých vnútroštátne právo vo väčšom rozsahu zabezpečuje ochranu spotrebiteľa. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli cieľ sledovaný smernicou prijatím opatrení vo svojom právnom poriadku. V sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu, právo Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona, v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. Odvolací súd v tomto prípade poukazuje na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré vychádzali zo zásady, že vnútroštátne právo vo väčšom rozsahu chráni spotrebiteľa a je potrebné prednostne toto aplikovať pred znením smernice. Je potrebné uviesť, že slovenský právny poriadok zákonom č. 279/2017 Z. z. zmenil (medzi iným) ust. § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok“. Podľa názoru odvolacieho súdu táto skutočnosť však nemení nič na správnosti záverov súdu prvej inštancie, ktoré vykonal v čase svojho rozhodovania a ktoré vychádzali z rozšírenejšej ochrany spotrebiteľa. Pokiaľ vo svojom odvolaní žalovaný uviedol, že žalobca v žalobe skutkovo nepoukázal na ďalšiu nesprávnosť zmluvy o úvere - správne dohodnutej RPMN, aj bez prihliadnutia na túto skutočnosť súd prvej inštancie skonštatoval, že poskytnutý úver je bez úrokov a poplatkov.

7. Pretože odvolateľ neuviedol žiadne skutočnosti, ktorými by sa nezaoberal súd prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie odvolací súd v napadnutom výroku ako vecne správne potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni, ktorá mala úspech v odvolacom konaní, priznal náhradu trov v celom rozsahu.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).